

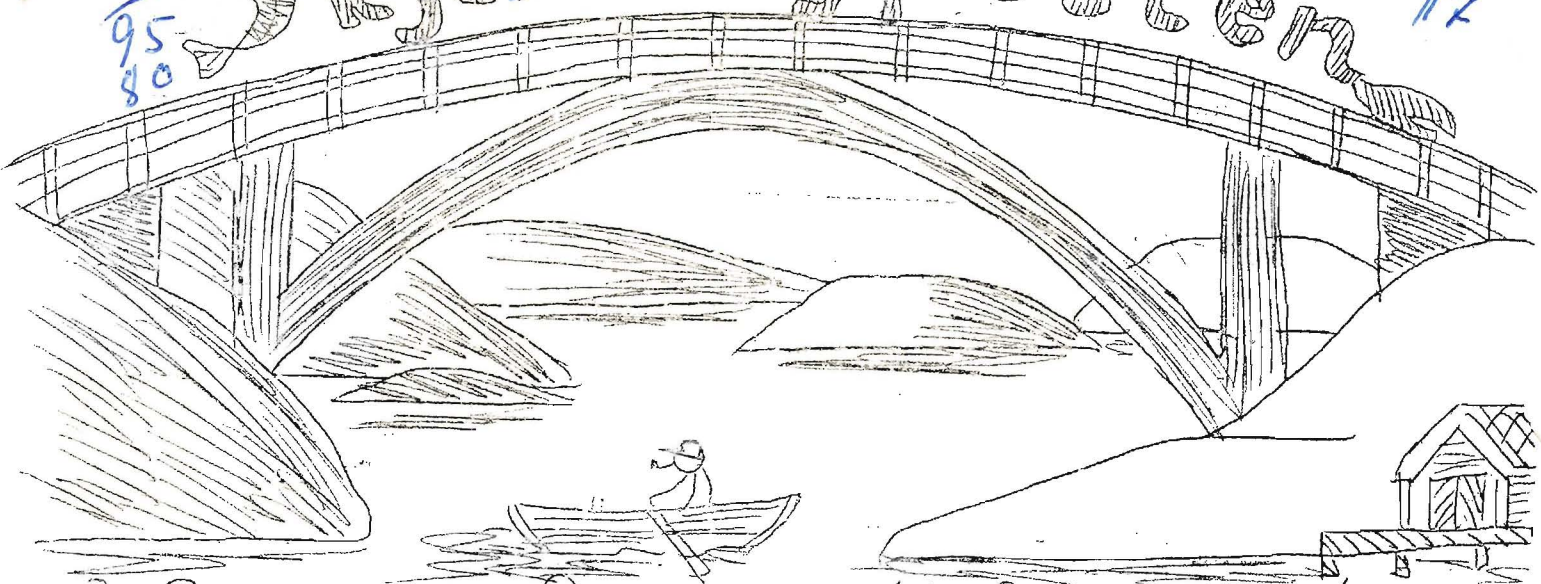
1300
 85
 $1215 - 116 = 75$
 102
 95
 80

570
 40
 530
 $7 = 76$

11111111

730
 50

10
 $680 : 9 = 7,5$
 63
 50
 45
 17

Nr. 3 Sommeren 1969 1. årg
 ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME

SOMMEREN SOM SVANT

La oss ta et lite tilbakeblikk over sommeren 1969. Vi nevner først litt om været. Juni måned, fram til St.Hans, var det et aldeles nydelig vær. Trærne og gresset, som hadde stått og sturet så og si hele mai måned, fikk nå fart. En kunne se det vokste for hver dag. Plenklipperen gikk faktisk på skift. Det ble etter hvert tørt og lite vann i brønnene. St.Hans-aften var en av de fineste vi har hatt på mange år. Om kvelden lå sjøen blikkstilte. Det så ut som om alle holmer og skjær var fullsatt med folk. La meg nevne at bare på Færøy lå det minst 20 båter. Skjernøysund og Nordfjorden står som et uforglemmelig minne. Det var tent to store bål på den ene siden, som lyste opp hele sundet. Langs strendene på begge sider var det haugevis med brennende bokser, og båter tøffet stadig fram og tilbake. Slik var hele Nordfjorden. Bålene som speilet seg i vannet og alle raketene som ble sendt opp, var et fint syn. Det var stor biltrafikk over brua. Det fortelles at det stod biler parkert langs veien på Berge i flere hundre meters lengde.

Juli måned skuffet oss veldig når det gjaldt været. Kald vestavind og tåkete nesten hele måneden. Slåttonna gikk ganske bra. Grunnen er at den ble tidlig påbegynt og heller lite høy. Enkelte slår ikke i det hele tatt lenger og slåttonna blir ikke tatt så alvorlig som før. I juli skal vi ha ferie. Siste uken av juli og til midten av august hadde vi nesten tropevarme. Dagtemperaturen var opp til 25. gr. og 18-19 gr. om natta. Vannet holdt også 18-20 gr. så der har vært et yrende badeliv. Det ble tørt, og minket stadig på vannet i brønnene. Noen steder ble gresset brunsvart. Men så fikk vi et lite skybrudd den 16. som fylte opp alle kilder. Det falt 101 m.m. regn på et døgn på Lindesnes og vi fikk trolig de samme mengdene hos oss. Men etter det fortsatte det fine varme været.

Turister har det vært mye av i sommer. Fremmede mennesker har vært å se over alt og de roser öya for den fine naturen, og etterspørselen på hytte- og hustomter er store. Tirsdag 15. juli ble det

arrangert en nokså uvanlig tilstelling her ute. Det var P/K "Ambasador Bay" som var leid bort til NRK, under betegnelsen Showboat, hvor de drog langs kysten og sente programmer fra forskjellige Sørlandsbyer. Den ble liggende her noen dager, og det ble da arrangert show med krabbefest for folk her ute. Men det var like mange turister til stede. Det ble et vellykket program med masse musikk og underholdning. Det var Erling Drangsholt og Arnt Haugens orkester som stod bak det hele. --- Og somner og sol fortsetter i skrivende øyeblikk, selv om ferien er slutt, skolen er begynt og temperaturen kommet ned på et mer normalt nivå.

NEI-NEI-NEI!

Vi har fått en hyggelig hilsen fra Lillian Boyle (født Jacobsen), som vi tillater oss å gjengi;
Det er vitterlig som en ekte pust hjemmefra når Skjernøyposten kommer. Nyhetene fra Øya leses jeg flere ganger, så jeg ikke skal miste noe. Jeg håper inderlig dere vil holde på i mange år framover. Ønsker dere 'good luck' som vi sier her i "Uniten".

Men, -- som ei ekte Bergjente må jeg si: NEI NEI NEI, aldri har sangen vært kalt SKJERNØYSANGEN. Øyas navn ble forandret, men aldri sangens navn. Det ville være som å synges: Trondheim-elva hvor stille og vakker du er, når det er Nid-elven. Melodien til sangen lærte jeg for over 30 år siden av min far og eldste bror. Den er litt anderledes et par plasser, men jeg skal ikke diskutere om hvem som har rett, da jeg ikke har de originale notene.
Beste hilsen til dere og alle Skjernøy-folk,

fra Lillian Boyle.

Vi er takknemlige for all positiv irettesettelse og kritikk. Vi kjenner tross alt vår begrensning. -- Angående overskriften på sangen, hadde vi faktisk diskutert hvorvidt vi skulle bruke den gamle eller den nye skrivemåten. Ved å bruke den nye, mente vi å pointere at sangen også tilhører den nye generasjon. Teksten i seg selv ville vi selvfølgelig ikke forandre på. Men hvis

det er den alminnelige mening, bøyer vi oss så gjerne og kaller den STJERNØ-SANGEN.

Angående melodien har vi mottatt følgende fra Eugen Walvik: Jeg tror Reimot brukte denne melodien fra 1890-årene. Den tilhører en gammel religiøs sang som jeg husker de sang hjemme og på møtene på den tiden. Her er noen linjer:

Her jeg hernede foraktet og ringe
Forbiset av alle både store og små
En venn fremfor alle jeg eier
I Jesus og til ham vil jeg gå.
Han visker så ømt til mitt hjerte
Om hjemlandets salige fred....

Hvis noen andre kjenner denne sangen eller melodien, ville vi sette pris på å få vite det. Angående notene i forrige nr. skal vi komme tilbake til det ved en senere anledning.

Ja, så er vi tilbake med et nytt nr. av bladet. Det ble litt langt opphold fra forrige nr. men det er rart med sommeren. En har ikke så mye ro til å sette seg ned til å skrive. Vi har fått en del nye abonnenter siden sist, det er nå oppe i ca. 220. Dette synes vi er et flott resultat, og det viser jo at folk har interesse av dette. Men det forplikter også. Vi vil gjerne gjøre avisen så innholdsrik og interessant som mulig, og det trenger vi altså hjelp til. Vi er takknemlige for de innlegg vi har fått, men trenger mye mer. Om det ikke kommer med i første nr. vil det komme i tur og orden. Så ønsker vi vel møtt i neste nr. som vil bli en gang i løpet av desember.

SK
7
Mai
den
var
ik
i en
Valv
Denr
spør
den
for
tjen
stue
ster
barn
deli

Pins
pise
til
prak
og s
er b
fine
hatt
var

Veie
ferd
skjæ
Dyrs
bred
er o
sege
vil
Ja,

SKJERNØYPOSTEN

Redaktør: Sigurd Ålvik.
I redaksjonen:
Håkon Karlsen og Georg Dyrstad.

Adr. 4515 Skjernøysund.
Postgirokonto 4 25 36
Kontakt i U.S.A.
Frk. Theo. Pedersen
adr. 5000 Fieldston Rd.
N.Y. 10471 N.Y.
Abonnementspr. pr. år, kr. 5,-
U.S.A. \$ 1.00.

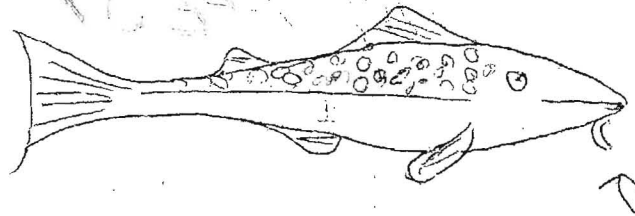
17. MAI 1969

Mai måned var kald og grå, men den 17. var det strålende sol og varme. - Da veien Dyrstad - Valvik var stengt, ble toget lagt i en annen rute i år. Ruten var Valvik - Ytre Farstad - Kapellet. Denne ruten var så grei, at det spørres om en ikke bør holde på den. Mye folk fra Øya og utenfor var møtt fram, så ved gudstjenesten kl. 15.00 var kapellet stuende fullt. Etter gudstjenesten var det idrettsleker for barn (og voksne), med premieutdeling til slutt. -----

Pinsen i år var lik de siste pinene vi har hatt, med hensyn til været. Dette var aldeles praktfullt, med strålende sol og svak vind. Det ser ut som det er blitt en tradisjon med det fine været i pinsen, som vi har hatt nå i de 4 siste år. - Det var stor utfart til og fra Øya. -

Veien Valvik - Dyrstad er snart ferdig. I skrivende stund er skjæringen gjennom Trappene på Dyrstad sprengt ut. Veien er bred og fint laget; det eneste er over Valvikmyra, der er den seget en hel del. Montro om den vil komme til å forsvinne helt? Ja, ja vi får se.

LITT FISKEPRAT

Som sagt var været i juni alle tiders og St. Hans-aften 1969 kan gå over i historien som en av de aller fineste. Godt og varmt var det og stille på sjøen. Masser av bål, fyrverkeri og svaberter. Farestad- og Rosnesfolk var samlet på Trøe-land i Ystevåa, Vest-erøyfolk i Trapphåla på Dyrstad og Bergeffolk på Monevolla. Det ble lekt og konkurent i seklöp og julebårestafett til langt på natt. En kveld som vil leve lenge i minnene våre.

Så litt om fiskeriene i sommer. Laksefiske ble dårligere enn i fjor, både i kilenot og drivgarn. Det ble tatt noe ute på de ytterste plassene, men inn i fjorden var det lite. Drivgarnsfisket etter laks ble hindret av tåke og mye strøm i sjøen. Det ble tatt noen gode fangster et par dager, og det var nok en del fisk her utenfor, hadde bare været vert mer lagelig. Det var i år kommet en ny lov som forbød drivgarnsfiske innenfor grunnlinjene, d.v.s. en linje trukket fra Foreboene til Oddskjærene, Kråka og videre.

Makrellfisket har heller ikke slått til i år. Det eneste er de som var med 2 Langenessköyter og drev i vår. De fikk fangster på 50 - 60 tonn. Men snurpebåtene herfra har bare fått fra 6 - 10 tonn og det er ikke mye å dele på for de 3 - 4 menn som er med. Noen har fisket krabbe og ål. Krabber har det vert nok av i teinene, men de har vert dårlige, mest vasstasker, mens de små som blir tatt på fjellene har vert ganske gode. De som har prøvd rigla etter makrell, har ikke fått mer enn til steikepanna og snaut nok det. Men det ser ut til å være store mengder små-sei og den har bitt villig. Den går jo også an å ha i gryta, eller til seibiff.

SKJERNØY-FEST I BROOKLYN

I oktober 1938 var første gang Skjernøyfolk hadde en sammenkomst i Brooklyn. Omkring 175 av öyas utvandrere hadde funnet veien til gamlehjemmets store eiendom i Brooklyn, og denne sammenkomst ble kjent som "Skjernøystevnet". - Det er ikke mange igjen av oss som deltok i dette stevnet. Tidens tann har satt sitt merke blandt Skjernøyfolk i New York og omegn, og sammenkomstene kan ikke lenger benevnes som et stevne. Det minner mer om et møte i Lillesalen på en uversdag i februar.

Lördag den 26. april hadde vi et slikt møte i Blåkorsforeningens lokaler på 50. street og 7. ave. i Brooklyn. Men selv om foreningen er krympet inn til omkring 50,- et hyggelig samvær med spøk og alvor kaffetår og smörgås kan ingen ta i fra oss- og det var i denne atmosfære at dette selskapet ble avviklet.

Klokken var 3 e.m. da Oscar Olsen Skjernøysund satte seg til rette på pianokrakken og forsamlingen sang; Vår Gud han er så fast en borg, hvorætter han leste 131. Davids salme og holdt en kort bönn. Deilig er jorden ble så sunget, med Oscar ved pianoet. Formannen Syvert Syvertsén besteg så talerstolen. Han hadde litt tröbbel med halsen, men Schröder kom til hjelp med et sukkertøy, og Syvert ble snart Syvert igjen. Han önsket oss alle hjertelig velkommen, og uttrykte sin glæde over det fine været og for alle som kom. I sin ypperlige tale minnet han oss om at det går an å gå glipp av himmelens rike med bare 18 tommer. Han dvelte ved dette ved å si at til troås for at de fleste mennesker i sitt hode vil tro at der er en Gud, er det ikke alle som tror på Gud med hele sitt hjerte. Og da dette er nödvendig for å komme inn i Himmelens rike, og da der er omkring 18 tommer fra hodet til hjertet, kan denne lille distansen bli av så stor betydning i vårt liv.

Vi fikk da höre fra "Skjernøyposten"s representant i U.S. Theo. Pedersen, som på en kort og grei måte fortalte oss litt om "Posten" dens tilblivelse, hensikt og ikke minst den begeistrende mottagelse den har funnet blandt folk her. - Men, her må nok bemerkes at der er bare EN Theodora i denne verden, og hennes glödende interesse og energiske arbeidslyst, vil nok gjøre sitt til at der ikke blir mange Skjernøyfolk i det store Amerika som vil finne seg i å være Skjernøyposten foruten. En kolekt ble da tatt opp for å bestride nödvendige utgifter. Ved opptelling viste det seg at der var \$ 86 i överskudd. Det ble foreslått at överskuddet sendes som gave til Skjernøyposten. Dette ble støttet, og ved avstemning enstemmig vedtatt. En bank-sjekk på dette belöp vedlegges herved.

Så ble det vist fargelysbilder fra öya, billeder som er tatt av turister som har vært hjemme på besök. Oss eldre kunne bare sitte å slå oss på knærne å si: "Du store verden, du store verden for en forändring;" tenk busser og biler på öya, ja til og med kiosk. Og alle de koselige hytter og hus på alle de værbitte knauser og i lune kroker. Og vi ser brua på kryss og brua på tvers, og der var brua i prosa og brua i vers. Vi kom også på turer i skjergarden, slik som lystturer til Bonnevi, bergylttur til Sandøy, paltorsktur til Blankraua og mange, mange flere. Men nu begynte det å lukte kaffe fra kjøkkenet. Folk ble urolige, lysbildene falt i kurs, og snart satt hele forsamlingen rundt dekket bord og sorsynte seg med delikate smörbröd, munker og vafler og et uendelig kjas.

Alle gode ting har en ende. En Skjernøyfest i Brooklyn er ingen undtagelse. Mange hadde lang vei hjem, og der begynte å tas avskjed. Good by, good by, it was nice to see you. Så mötes vi på Skjernöya i juli, hörte vi rundt forbi, og etter en stund gikk hver til sine biler og rullet hjemover.

V
Vå
st
Hv
vi
fr
ha
me
Fr
Hå
st
fe
13
me
sin
sk
Vi
te
syk
fli
Vi
en
Vi

Til stede på Skjernøyfesten var: Ella Erlendsen. Nancy Kino. Elisabeth Skogarn. August Karlson (Valvik). Mr. & Mrs. John Gustafson og familie. Christoffer & Hanne Jacobsen. Oscar & Martha Olsen (Skjernøysund). Alice Gjertsen. Ruth Swensen. Edna Wallevik, Mary Wallevik, Otto Wallevik. Gunnar Eriksen (Valvik). Kolstad & Nellie Abransen. Lori & James Osmundsen. Alf & Irene Salvesen. Arnold & Liv Nicholson, Therese & Syvert Syvertsen. Edwin & Anne May Kise. Theresa & Elisabeth Kise. Halvor Kise. Ella & Schröder Jønsen. Schley W. Wessel. Gustav Theisen. Per Pedersen. Marie & Godtfred Christiansen. Reinoth Dyrstad. Alan Dyrstad. Adoleide Jacobsen. Mimmi & Willy Hille. Harriet Pedersen. Theodora Pedersen. Vera Analie Larson. Alexander A. Larson. Glen Pedersen. Pauline & Peder Pedersen. Thelma Løngfeldt. Esther Olsen. Ragnvald & Karen Olsen, som alle gratulerer med Skjernøyposten og ønsker dere alt godt. Og til slutt en hjertelig hilsen til alle Skjernøyfolk, hvor dere enn i verden vanker.

Blynten.

Som det framgår ovenfor, ble Skjernøyposten tilgodesett med overskuddet fra Skjernøyfesten med hele & 86.- Vi må bare si att vi ble helt overveldet, og vi vil her ved få rette en hjertelig takk til dere alle sammen. Vi hadde studert på om vi hadde råd til å sende avisene over som luftpost (det blir jo en anseelig bunke). Vel vi behøver ikke å studere på det lenger. Det var vistnok også ønske om at pengene skulle være en hjelp til å anskaffe egen "presse". Det vil også være noget ønskelig, men vi får se hva regnskapet viser når året er omme, om hv. vi kan tillate oss.

Og igjen til slutt, Hjertelig takk til dere alle.

VI GRATULERER

Vår ærede nedarbeider Georg Dyrstad, har gjort et kjempevarp. Hva slags redskap han brukte vet vi ikke, men fangsten ble fin - frk. Vigdis Hågan fra Holum. De har beseglet løftet om edelt metall og lovet evig troskap. Frk. Vigdis er datter til prost Hågan i Holum. Begivenheten fant sted i pinsen og bryllup vil bli feiret på Hald i Mandal lørdag 13. sept. Georg er nå i full gang med å innreke kjelleretasjen i sin bror Henrys hus, hvor de to skal ha sitt første tilholdssted. Vigdis er utdannet menighetssøster og skal begynne på Mandal sykehus i oktober. Hun er også flink til å spille orgel og piano. Vi ønsker begge to til lykke og en lys framtid. Vi ønsker også Vigdis velkommen til vår øy.

Bryllup ble feiret på Hald i Mandal lørdag 21. juni av Bodil Ellingsen og Olav Aalvik. Bodil er datter til Koldevin Ellingsen og er fra Bø i Vesterålen. (De har vært bosatt på Skjernøy i fire år). Det var her hun fant sin mann Olav, som er sønn av Harald Aalvik i Valviga. Ekteparet vil bosette seg på øya. De har fått tomt i Valvik og så spørres det bare om når de kan få bygge-tillatelse. Vi ønsker dem begge hjertelig tillykke med en rik framtid.

Vi vil også gratulere Elly Hønsen og Sverre Fjermestad, Stavanger, som giftet seg den 16. august. Også disse vil bosette seg på øya og de er i ferd med å bygge på Ellys hytte (hus) i Skjernøysund. Vi ønsker begge hjertelig tillykke og vi ønsker Sverre Fjermestad velkommen til Skjernøy.

Sommeren er over og høstens arrangementer står for døren. Det er gjerne med forventning vi går i gang med høstens programmer. - Hva vil skje. - Vår bønn er at Guds ord nå få lyse over folket her ute og at dette lys nå få skinne over ungdomsforeningen vår. Vi ønsker alle hjertelig velkommen til våre møter og fester. Vi ønsker spesielt deg velkommen som ikke har vært der på ei stund. Vi vil også sende en hilson til dere som er gamle, og til dere som er syke. Husk, vi ber for dere, og i bønnens armer er dere trygge. Gud vil hjelpe deg.

Oppgavene i ungdomsforeningen er store og målet er langt fra nådd. Vi ber dere alle om en hjelpende hånd, og ikke minst om bønn, så målet nå kommer nærmere. Så den gode sød nå mens det er dag. Natten kommer da ingen kan arbeide. - Så er det sangkoret som etterlyser flere sangere. Det er nå 10 sangere, men vi ønsker tallet fordoblet både en og to ganger. Hvis du kan synge, bes vi deg være med, om du er ung eller eldre.

Vårens arrangementer har vært jevne, men i sommer har det heller vært mindre aktivt. Grunnen er at det er vanskelig å samle folk i ferietiden. Det har vært to utflukter i sonner, som har samlet godt med folk. En til Kleiva på Rosnes, hvor Therese og Syvert var vertskap og hvor også Syvert talte. Og en til Stölen i Valvik hvor pastor Ousland talte. Og så en lørdagskveld drog vi på fisketur til Vengsholmen, med god oppslutning særlig unge, men også en del eldre. Der ble satt opp fiskekonkurranse hvor nesten sønlige

deltok. Det var Reidar Jenssen som fikk første premie i bergylt fiske med 12 raske kilo. (Han kan mer enn å gå på skøyter). Bernt Torry Skeið fikk førstepremie med slukstang, samlet 2 kg. torsk og lyr. Etter kaffeslurken ved bålet, var det en hel del leker. - Ellers har kapellet vært besøkt en del av flere misjonsgrener. Kretsens årsmøte ble holdt på Flekkerøya, hvor vi hadde to deilige dager. Kjell Sveinall ble valgt til ny kretsformann. Hovedtaler til møtet var pastor Sverre Olsen Valle i Setesdal.

Kretsen arrangerte også en teltleir en Week-end, som i virkeligheten skulle finne sted på Sandøy, men ble avvirket ved Dyrstad skolehus på grunn av været. Det nåtte fram svært få deltagere, men vi hadde det fint, tross nye regn. Ungdomsforeningen her hadde også en tur til Holm U.F. en lørdagskveld.

Og så har Jan Martin Myrstad søgt opp sin stilling som kretsssekretær. 1. sept. overtar han som vaktmesterassistenti på et Blå Kors-hjem i Vestfold. Vi vil alle på denne måten takke ham for alle de mange besøkene vi fikk av ham, både med møter og studiearbeide.

ENDA EN TRAGISK HENDELSE.

Predag 23. mai var Gunhild Gabrielsen så uheldig å ramle utfor loftstrappa, og skadene hun pådrog seg var så store at hun døde snaut en uke senere. Dette kom så helt plutselig på oss at en nesten ikke kan tro at hun er borte fra oss for bestandig. Både vondere er det for hennes mann og barn som har mistet sin kjære kone og mor.

Vi vil minnes Gunhild som hun var med sitt stille og gode vesen som det ikke fantes vondt i. Nå er hennes mål nådd. Hun er blitt forfremmet til herligheten der hjemme hos sin Gud, som hun levde for her på jorden.

Jeg går til himlen, der er mitt hjem. Der fins ei sorg eller smerte. Der er det nye Jerusalem. Der er mitt bevende hjerte.

EN TUR TIL LIBANON

Fikk lyst til å fortelle om min ferd til Libanon. Vi kjenner jo landet fra vår barnelærdom og fra bibelen. Det var her kong Salomo hentet tømmer til tempelet. - ca. 1300 år før Kristus.

Vi kjørte fra Beirut opp til en høyde på 1500 m. over havet. Fjelle-ene på begge sider var 3000 m. høye. Her var de hvite av snø ca. 200 m. høyere enn oss, på vår vei. Opp hertil var det ingen trær, men store strekninger hvor det var satt ut millioner av treplanter, for å erstatte de som engang hadde stått der. Så om 40 - 50 år vil det nok bli skog her igjen.

Her oppe i høyden gikk veien nedover til en stor slette hvor det var ruiner av 2 store templer. De dekket ca. 6 mål. Men nu var det mest bare ruiner. Det lengst borte, hadde pilarer som var 18 m. høye, med uthugninger som ingen på jorden kan gjøre i dag. Dette må ha vært et skjeldent kunstverk. Alt var helt livaktig til den minste detalj. Jeg stod å noterte det jeg så, da en dame sa til meg: "Se deg om". Jeg snudde meg og så et løvehode. Stykket det satt på, var falt ned fra taket, men merkelig nok var det like helt. Men dette kan ikke beskrives, let nå sees. Her aldri hverken hjemme eller i utlandet sett noe så livaktig. Og dette var 3000 år før Kristus, altså for ca. 5000 år siden. Templet hadde hatt 4 store røn. De var viet til gudene Bakhus, Zeus, Venus og Jupiter. Midt i templet lå en svill av marmor. Den veide 40 tonn. Hvorledes de hadde fått den der, er en gåte, for i den tiden hadde de nok bare tau og måtte dra. Så så jeg en nesten firkantet stenblokk, ca. 3x1 1/2 m. og 2 m. høy. Spurte vår guide hva dette var. Han sa det var et alter. Og ved å se nøye etter, var der et lite ildsted under. Her gav de en due, en ko eller menneske. Der brant alltid en ild under. Det var for å bli fri sin synd. - Etter å ha ligget der i ca. 5000 år, syntes det oss underlig at det ikke er falt nere jord over det hele. Men luften er slik der at det ikke faller så nye støv. Og slik gikk vi der i lang tid å så på disse ting som må ha vært noe av verdens under. Alt kunstferdig, nye var gått i stykker, men der var også noget som en i tankene kunne sette sammen til et tempel. Der kom krig med Romerne. De rev noe ned, men så kom et jordskjelv og da gikk resten. Men 8 pilarer står ennå til minne om den tids storhet. Og jønnen må det ha vært et syn. - Altså, her omkring var det Salomo fikk sitt trevirke. Han hadde 70 000 bærere og 80 000 stenhuggere og endelig 3300 formenn. Tilsammen hadde han 183 300 mann. (1. kong. 5-15.)

Vi var 38 norske sammen på denne turen. Ville gjerne ha tatt den om igjen om det var mulig. Det var en opplevelse som aldri vil glemmes.

Eugen P. Walvik.

Vi har i sommer hatt besøk av noen norsk-amerikanere, nemlig Alf og Irene Salvesen, Godtfred og Marie Kristiansen og Syvert og Therese Syvertsens.

Den første gjest som banket på hos Alf og Irene den første morgenen de var hjemme, var feieren. I flosshatt og full mundur. Ja de ble nok forskrekket da han stod i kjøkkendøra deres. Etterson Alf ikke har vært hjemme på 22 år, må en si at feieren var heldig ned dagen. Eller skal vi kalle det god norsk service?

Ja, nå har også Skjernøyfolk fått sin bildilla. Etter siste opp-telling, av de som bor fast her ute, er det nå ca. 35 biler på øya. Tallet varierer en del, da noen selger og andre kjøper. Så det er ingen problem å ta seg til byen nå lenger. Men det er heller ikke den kosen å ta seg en søndags-etterniddag-tur langs veien nå. Mens en før kunne gå stille og fredelig, nå en nå hoppe ut i grøfta rett som det er, for alle bilene som suser forbi. Ja tidene forandrer seg.

SMÅNYTT FRA ØYA

Øya vår er blitt atskillig bedre opplyst nå i og med at det er satt opp 11 gatelys på strategiske steder. Det er også satt opp flere benker langs veien. Det er Skjernøyas Vel, ved det driftige formann Reimot Berge, som står bak tiltaket. Vælet hadde dugnad i sommer, hvor lysene og benkene ble satt opp. Fremrådet var bra. Mens Skjernøyas Vel dekket utgiftene til dette arbeidet, har kommunen påtatt seg å dekke utgifter til strøm og vedlikehold i framtida. Vælet mottok som gave fra Mandals Byselskap kr.1000,- mens kommunen bevilget kr.250.- Skjernøyas Vel vil takke byselskapet og kommunen for pengene, og håper at lys og benker vil være til stor folk på Øya og ellers alle som ferdes her.

Det har vært stor trafikk ved Skjernøy Handelslag nå i sommer. Det ser ut som handelen øker år for år. Annie Kristiansen har sluttet av nå etter å ha vært der i ca. 2 år, og fungert som bestyrer mens Herstad var syk. Og en driftig og dyktig vikar har det vært. Det er Brita Kristiansen blitt fast ansatt på butikken. Hun tok handelsskolen siste år, og har ellers praksis fra 2 somrer tidligere og er således vel kvalifisert som butikkdame. Tordis Larsen har også hjulpet til i somrerrushet. Og ellers har Herstad mer og mer overtatt driften på bua igjen.

Vi har fått beskjed om at Gurine Valvik døde nå i sommer, 90 år gammel. Hun bodde hos sin sønn Gordon Valvik i Arendal, de siste årene.

RUNDE ÅR.

Therese Hansen fylte 75 år den 4. juli.
Tonning Gundersen blir 75 år den 21. september.
Bernar Berge blir 70 år den 13. oktober. Vi gratulerer.

Det nå også nevnes at Øyas to "grend old men" Edvard P. Berge og Anot Kristiansen fyller 87 år, henholdsvis 15 og 16 okt. De er begge fortsatt raske og rørige og spesielt er da Anot fremdeles i full aktivitet og har vært med sin sønn Johan i fiskerbåten i både maksvær og blest.

Torhild Kristiansen tok i år eksamen artium på engelsk-linjen som den første kvinne i Skjernøyas historie. Flott levert. Likeledes tok Anna Aalvik i år telegrafistskolen, også som den første kvinne på Skjernøya. Hun har seilt til sjøss tidligere, og har også vært ansatt på sjømannskirken i Los Angeles i 3 år.

5 små-tassar tar i år de første femlende skritt inn i lardom-
mens store og forundelige rike. De begynte på Ihme barneskole den 18 august og er følgende: Birger Gundersen og Sverre Gunnar Syvertsen, begge Ytre Farestad. Jarl Pedersen, Nedre Farestad, Terje Abrahamson Valvik og Tom Inge, Dyrstad.

Og så får vi slutte av med en historie fra "Mandalitten" for okt. 1968. En nydelig søndag i sommer fikk han Søren være med til et misjonsstevne til Skjernøya. Det var nött nye folk fram, og været var det aller beste. Så skjedde det på tilbaketuren at båten skulle legge til ved Lønnes brygge i Mandal, at skipperen ved en eller annen feil fikk slått full fart forover istedet for akterover. Med et veldig brak rente skøyta inn i brygge. Det oppstod full kaos ombord. Mannfolkene stod som lanslätte, kvinner hylte og barn skreik. Bare en beholdt fatningen - det var han Søren. Rolig gikk han bort til den fortvilte skipperen og utbröt: "Du Tobias, hvis du har tenkt da lenger inn i landet, så vil e gjerne være ned til Skjevesland i Oyslebø!"